

„Saulala motula, užtekėk, užtekėk ...“
Kūlgrinda

ŠIAULIŲ MIESTO CENTRINĖS DALIES - PRISIKĖLIMO AIKŠTĖS SU PRIEIGOMIS -
SUTVARKYMO PROJEKTO ARCHITEKTŪRINĖ KONCEPCIJA

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

TIEKĖJO DEVIZAS:

„SAULE“

Taip galėjo atrodyti Šiauliai 1699–1700 m.

Pagal 1699–1700 m. Šiaulių miesto plano interpretuotą rekonstrukciją, aut. Vilius Puronas, 2003 m.

2015

Šiauliai nuo seno vadinami Saulės miestu. Tai tapo ir oficialaus, nuosekliai formuojamo miesto įvaizdžio dalimi. Ši nuostata formalizuota miesto perspektyvinio planavimo ilgalaikiuose dokumentuose. Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2005 metais patvirtintoje Šiaulių miesto vizijoje 2007–2025 metams, kalbama: „Šiauliai – Saulės miestas: atviras, veržlus ir saugus“¹. Siūlomoje Priskėlimo a. ir jos sutvarkymo architektūrinės koncepcijos projekte Šiaulių, kaip Saulės miesto, įvaizdis grindžiamas miesto istorija, kurioje iš pirmojo rašytinio šaltinio žinoma, kad Šiaulių miesto paminėjimas siejamas su 1236 m. rugsėjo 22 d. netoli Saulės (Šiaulių) įvykusi mūšiu, kurio metu buvo sutriuškintas Kalavijuočių ordinas (*Šiaulių miesto istorija*²). Taigi šiandieninis Šiaulių miesto įvaizdis konstruojamas kultūrinėje atmintyje aktyvuojamu Saulės mūšio vaizdiniu išsaugant susiklosčiusią planinę miesto dalies struktūrą³.

Bendros idėjinės nuostatos. Kolektyvinės atminties vaizdiniai kaip leitmotyvas naudojami kuriant Šiaulių miesto Priskėlimo aikštės kaip pagrindinės miesto viešosios erdvės ir jos prieigų sutvarkymo koncepciją. Remiantis Šiaulių miesto istoriografinė medžiaga kuriama aikštės raidos perspektyva, atkreipiant dėmesys į tai, kokie miesto istoriją liudijantys faktai (žr. istorines ištakas), /susiformavusi urbanistinė struktūra, miesto viešų erdvių sistema, viešų erdvių formos ir kompoziciniai, funkciniai ryšiai, formalių dokumentų reikalavimai ir kt./ galėtų būti įgyvendinta formali – Šiaulių 2005-2025 miesto strateginio lygmeniu apibrėžta vizija. Pateiktoje konkursinės koncepcijos medžiagoje siekiama atskleisti ir įtvirtinti Saulės mūšio kaip kultūrinės atminties faktą ir objektyviai egzistuojančią miesto įvaizdžiui kurti priemonę. Įvertinant Šiaulių bendrojo plano sprendinių⁴ nuostatas dėl aikštės Reprezentacinės funkcijos ir renginių visuomenei organizavimo ir tai, kad viešųjų erdvių ir želdynų sistemoje Priskėlimo a. yra miesto teritorijos gamtinio karkaso dalis, ją plėtojant siūloma išlaikyti funkciškai tikslingą ir kompozicijos požiūriu vieningą struktūrą su multifunkcinio objekto įterpimu.

ISTORINĖS IŠTAKOS

Paveldosauginės dalies analizė aikštės sutvarkymo kontekste. 2006 m. rekonstruojant Priskėlimo aikštę atliktų archeologinių tyrimų ataskaitoje (Aušra Zalepūgienė) minima, kad buvo išrautas 31 kelmas, rasta XVI-XVII a. daiktinių radinių (keramikos šukių, gyvulių kaulų, moneta - prūsiškas taleris, odos fragmentų). Iš archeologinių tyrimų išvadų ir turimos ikonografinės medžiagos darytina išvada, kad vertingo užstatymo šioje vietoje nėra buvę. Šiaulių ekonomijos administratoriaus Antano Tyzenhauzo XVIII a. antroje pusėje vykdytas radikalias ekonomines ir urbanistines reformas pertvarkant centrinę aikštę ir gatvių tinklą į stačiakampį, pagal klasicistinės architektūros principus, reikėtų

¹ Šiaulių miesto vizija – Šiaulių miesto vizija 2007–2025 metams. [2015 11 10] Prieiga per internetą: <http://web.siauliai.lt/aktai/nsdoc.asp?did=5342>.

² Šiaulių miesto istorija. T.I Šiauliai. Momentas. 1991.

³ Šiaulių m. bendrojo plano Reglamentų 9.1 lentelė:

<http://www.siauliai.lt/architektura/bplanas/Pagrindinis%20brezinyys.pdf>

<http://www.siauliai.lt/shared/view.php?kalba=lt&tema=miestas->

detalusipl&linkback=../investicijos/investicine_aplinka.php&menu=2&title=Bendrasis%20planas

⁴ ŠIAULIŲ MIESTO BENDRASIS PLANAS. UAB „Urbanistika“, 2008

laikyti esminiu Šiaulių miesto urbanistinės raidos aspektu. **Tuo metu dvi statmenos viena kitai kompozicinės ašys (dabartinė Vilniaus ir Tilžės gatvės) suformavo miesto urbanistinę struktūrą.**

Pati svarbiausia Šiauliams dominantė yra Šv. Petro ir Povilo katedra. Jos kompozicinė ašis yra įstriža stačiakampei gatvių kompozicijai, tuo pačiu sukurdama ir unikalią erdvinę struktūrą. Ištirus šimtmečius aikštėje vykdavo turgūs, mugės, gyva prekyba. Nuo 1938 m. turgus perkeltas į dabartinę turgaus aikštę. Šiuo metu centrinė Šiaulių miesto aikštė yra kiek per didelė, Aušros al. ir Tilžės gatvės sudalinta į keturias dalis.

Po antrojo pasaulinio karo šalia katedros komplekso, ant Aušros tako ašies buvo palaidoti įvairių tautų buvusios Sovietų Sąjungos kariai, žuvę mūšiuose Šiauliuose ir miesto apylinkėse. Vėliau čia perlaidoti žuvusieji iš kitų miesto vietų (istorikė Roma Baristaitė). Nepriklausomoje Lietuvoje diskutuota, ar reikia jas iškelti iš miesto centro. Kiek šiose kapinėse palaidota žuvusiųjų, nėra tikslių žinių. Pagrindinis paminklas šiose kapinėse buvo pastatytas 1953 metais, o 1997 metais jos buvo rekonstruotos. Dar vienas nekilnojamojo kultūros paveldo objektas Prisikėlimo aikštėje yra pastatas Vasario 16-osios g. 62 (šiuo metu Šiaulių miesto savivaldybės pastatas). Šiame pastate 1904-aisiais metais įvyko pirmasis Šiauliuose lietuviškas spektaklis, kuriame suvaidinta Vilkutaičio-Keturakio „Amerika pirtyje“. Pastatas yra išsklotinėje, formuojančioje Prisikėlimo aikštės perimetrą.

Įvertinant tai, kad ta šalia Šv. Petro ir Povilo katedros buvusi miesto turgaus aikštė istoriškai yra pati ankstyvoji, pagerbiant Šiaulių ekonomijos administratoriaus Antano Tyzenhauzo XVIII a. antroje pusėje užprogramuotą urbanistinę struktūrą, siūlome šią vietą ir traktuoti kaip Prisikėlimo aikštę.

Kitos dabartinės aikštės dalys turėtų būti užstatytos, suformuojant aiškų Prisikėlimo aikštės perimetrą.

Siekiant, kad Prisikėlimo aikštė būtų gyvybingas šiauliečių traukos centras ir kartu nenukentėtų gana intensyvus Tilžės gatvės transportas bei būtų sprendžiamas automobilių stovėjimo vietų klausimas, siūloma Tilžės gatvės atkarpą nukreipti į požeminį tunelį, po multifunkciniu objektu užstatoma aikštės dalimi įrengiant požeminį parkingą. Rastus archeologinius radinius būtų tikslinga eksponuoti ne kur nors muziejuje, o čia pat, Prisikėlimo aikštę formuojančiuose objektuose.

Išvados:

- Vertingo užstatymo šioje vietoje nėra buvę, tačiau pertvarkant centrinę aikštę ir gatvių tinklą į stačiakampį XVIII a. antroje pusėje, pagal klasicistinės architektūros principus, reikėtų laikyti esminiu Šiaulių miesto urbanistinės raidos aspektu.
- Priskėlimo aikštė Šiaulių miesto centrinėje dalyje – patenka į Šiaulių senojo miesto vietos (u.k. 27097) teritoriją. Vadovaujantis teisinės aplinkos dokumentais, atliekant žemės kasimo darbus būtini archeologiniai tyrimai.
- **Priskėlimo a. su prieigomis - sutvarkymo projekto architektūrinės koncepcijos** sprendimuose siūloma sovietinių karių palaikus perkelti į sovietinių karių kapines Ginkūnuose, Bijūnų gatvėje.
- Sprendžiant automobilių stovėjimo vietų plėtros problemą paveldosauginiu požiūriu būtų tikslinga Tilžės gatvės **Priskėlimo a. erdvinėje** atkarpoje nukreipti naujai siūlomą įrengti požeminiu tuneliu, po multifunkciniu objektu ir aikštės dalimi įrengiant požeminę automobilių stovėjimo aikštelę.

ARCHITEKTŪRINIO SUTVARKYMO PROJEKTO KONCEPCINIAI SPRENDINIAI PIRMAJAM IDĖJINIAM KONKURSO ETAPUI:

Tūrinė erdvinė struktūros formavimo metodologija. Analizuojant teritorijos urbanistinę planinę struktūrą, koncepciniai sprendiniai pirmajam idėjiniam konkurso etapui grindžiami remiantis pagrindiniais, istorinių vertybių respektavimo ir šiuolaikinių metodų ir priemonių suderinamo principais:

- Vertinant įvairių mokslininkų apibendrinamus⁵, Priskėlimo aikštę ir jos prieigas siekiama vystyti, išlaikant taisyklingą stačiakampį, suformuotą pagal XVIII a. klasicistinės architektūros principą.
- Idėjiniai sprendiniai grindžiami erdvinio formavimo dermės principu, paremtu kompoziciniais ašių elementais⁶, jungiančiais į vieningą urbanistinę sistemą ne tik funkcinio požiūriu svarbius objektus, bet ir miesto erdvėje dominuojančius pastatus /miesto savivaldybės pastatą, Šv. Petro ir Povilo katedrą, Saulės laikrodžio viešąją erdvę/, taip pat kuriančiais prielaidą ašių susikirtimo vietoje formuoti taikomojo ar vizualinio meno akcentą simbolizuojantį Šiaulių miesto vizijinį įvaizdžio siekį – būti SAULĖS miestu.
- Vertinant akivaizdžias vertybines charakteristikas suformuotas XVIII amžiuje, koncepcijos idėjiniuose sprendiniuose siekiama išlaikyti perimetrinį, kvartalinį urbanistinės raidos tęstinumą.
- Sprendžiant motorizuoto eismo, automobilių parkavimo problematiką, siūloma aikštės erdvę kaip kvartalo neužstatytą teritoriją maksimaliai pritaikyti pėsčiųjų ir miestiečių bendruomenės reikmėms, motorizuoto transporto srautus nukreipiant kitomis kryptimis tačiau išlaikant susiformavusius komunikacinius ryšius kompozicinių ašių sistemoje.

Tūrinė erdvinė kompozicija ir funkcija. Užsiduotais erdvinės struktūros dermės formavimo principais, autorių kolektyvas siūlo:

⁵ A. Miškinis. Lietuvos urbanistika: istorija, dabartis, ateitis. Vilnius: Mintis, 1991, p. 53-54.

⁶ Dermės principas grindžiamas Priskėlimo a. atveju dviejų Tilžės ir Vilniaus g. statmenų viena kitai ašių kompozicija ir Šv. Petro ir Povilo katedros įstriža kompozicine ašimi stačiakampeį gatvių kompozicijai kaip unikalios erdvinės struktūra.

1. Viešosios erdvės „A“, „B“ ir „C“ zonas traktuoti kaip vientisu urbanistinės erdvės struktūriniu vienetu su zonoms, kurioms priskiriamos skirtingos funkcijos:
 - 1.1. „A“ zonai priskiriama reprezentacinė, memorialinė, visuomenės ramaus susibūrimo ir bendravimo, taip pat rekreacijos funkcijos. Taigi siūloma suformuoti pagrindinę miestiečių susibūrimo aikštę. Pasirenkat kietą aikštės dangą /geltono klinkerio/.
 - 1.2. „A“ ir „B“ zonų vientisumą siūloma užtikrinti Tilžės g. motorizuotą eismą atkarpoje tarp Šiaulių valst. kolegijos ir Tilžės g. Nr.170 nuleidžiant į požeminį lygį /žr. brėžinį/.
 - 1.3. „B“ zonai apjungtai su „C“ zona, priskiriama aktyvios rekreacijos ir pramogų funkcijos. „B“ ir „C“ zonų vientisumas užtikrinamas siūlant motorizuotą eismą iš Aušros alėjos atkarpos tarp „B“ ir „C“ zonų iškelti į gatvę /pravažiavimą/ prieš kolegiją. Ši pertvarka turėtų būti įgyvendinama išaugant komunikacinius /pėsčiųjų eismo galimybę Aušros alėja/ ir vizualinius ašių kompozicinius ryšius.
 - 1.4. „B“ zonos teritorijai priskiriamos aktyvios rekreacijos bei laisvalaikio, komercijos, sezoninių kamerinių renginių funkcijos. Zonos teritoriją siūloma užstatyti laikiniais /mobiliais, kinetinio pobūdžio/ statiniais, sudarančiais galimybę nepriklausomai nuo sezoniškumo organizuoti miestui svarbius renginius. Užstatymo pobūdis ir urbanistinis architektūrinis sprendimas gali turėti galimybę transformuotis kiekvienais metais pagal skirtingus projektinius sprendinius, tačiau savo tūriais ir kompozicija privalės derėti prie perimetrinio užstatymo neužgožiant jo suvokimo.
 - 1.5. Potencialaus pobūdžio komerciniais pastatais, informaciniu-turizmo centru užstatymas siūlomas „C“ zonoje. Požeminės automobilių aikštelė siūloma įrengti po „C“ zonos teritorija, numatant patekimą į/iš planuojamu užstatyti pastatų.
2. Siekiant išsaugoti ir atskleisti kompozicinių ir funkcinių ašių vertybines charakteristikas ir siūlant formuoti miesto ir centrinės dalies identitetą, siūlomas meninis, vaizduojamojo meno akcentas svarbiausių ašių – Tilžės g., Aušros alėjos, Aušros tako nuo Saulės laikrodžio ir Šv. Petro ir Povilo katedros architektūrinės ašies susikirtimo vietoje /žr. brėžinį/.

ĮGYVENDINIMO ETAPAI KAINA

I etapas „A“ zona atvira aikštė **~1,100,000,00 eur**

II etapas „B“, „C“ zonos **~4,400,000,00 eur**

požeminė aikštelė, ~2,500,000,00 eur

tunelis ~500,000,00 eur

polifunkcinis laikinasis užstatymas ~1,300,000,00 eur

Skulptūra ~100,000,00 eur

III etapas **~500,000,00 eur**

Viso: **~6,000,000,00 eur**

Architektūrinio/skulptūrinio akcento modelis.

Semantinis Saulės miesto, įvaizdis kaip *baltų vienybės idėja* kuriama per apskritų formų harmoningą struktūrinių elementų /stulpų/ dermę su aplinkine daiktine aplinka. Elementų išdėstymas ratu kuria asociaciją su mitologiniu saulės simboliu. Saulės įvaizdis įtvirtinamas pėsčiųjų takų apšvietimu ir radialiniu suplanavimu. Per panaudojamas medžiagas bei geometrinę formų semantiką išreiškiamos kertinės mūsų tautos vertybinis bei kultūrinis identitetas, pažymima istorinė mūsų šalies raida konkrečios vietos kontekste ir šiuolaikinės kultūros sąryšis su praeitimi. Skulptūra gali būti skirta paminėti kovotojams už Lietuvos nepriklausomybę.

Skulptūros vieta yra centrinėje Šiaulių miesto aikštėje. Kūriny planuojamas pagrindinių komunikacinių ašių sankirtoje, tokiu būdu užtikrinant geresnį kūrinio matomumą bei pažymint vietos svarbą. Apšvietimo dėka skulptūra būtų matoma ir iš tolimesnių miesto taškų. Nakties metu kūriny būtų apšviečiamas ties kiekvienos kolonos pagrindu aikštės lygmenyje įmontuotais šviestuvais, todėl marmuro paviršius tolygiai atspindėtų šviesą sukuriant šviečiančių kolonų įspūdį. Nakties metu materialinė kūrinio erdvė pratęsiama šviesos kolonomis į dangų, akcentuojant išskirtinę šviesos simbolikos svarbą. Žvelgiant iš tolimesnio taško, susidaro spindulių/šviesos šaltinių/elementų jungties į begalinio aukščio bokštą įspūdis. Baltas marmuras, rodo vakarų kultūros sąveikos su Lietuva tradicijomis tęstinumą, apibrėžiant tradicinio dvasinio ir materialaus pasaulio santykį su dabartimi. Atsižvelgiant į urbanistinę-erdvinę aplinką (egzistuojančius pastatus, jų architektūrinius elementus, mastelį, aikštės perimetrą, takų ilgį bei plotį), kūrinio matmenys, proporcijos ir atstumai tarp elementų kuriami formuojant optimalią, psichologiniu komfortu grįstą erdvinę komunikaciją. Gretinant kolonų mastelį su jas supančių medžių kamienų proporcijomis, sukuriamas organiškasis sąryšis, rodantis Lietuvos etninės kultūros identitetą bei darną su miesto gamtine aplinka. Perteikiant ypatingos vietos archaisius žymeklius - šventyklos ir miško/gamtos jungtį - komponuojami dvylikos elementų, natūralų sudėtinį skaičių dalijamą iš 2, 3, 4 ir 6. Siekiant sukurti tarp kultūrinę komunikaciją, akcentuojama šio skaičiaus svarba Lietuvos ir kitose pasaulio kultūrose. Skaičius 12 neatsiejamas nuo laiko skaičiavimo (mėnesiai, valandos, metai), kiekio skaičiavimo (tuzinas) o taip pat nurodoma į matematinę/universalią jo reikšmę.

Paskirų elementų idėjinė jungtis žymi vietą, sukuriant vidinę erdvės ekspresiją bei idėjinio tvarumo išorinę apsaugos zoną, simbolizuojanti piliečių apsisprendimą būti vieningais, bendruomeniškais, puoselėjančiais Lietuvos kultūrinį identitetą bei gamtinės vienovės su žmogumi sąryšį.

Želdynai.

Šiaulių miesto Priskėlimo a. teritorijoje augantys želdiniai – pasodintų ir savaimiškai augančių medžių bei krūmų darinys, kuris niekaip neformuoja aikštės erdvinės visumos. Konceptijos rengimo etape įvertinti vertingoji želdyno želdinių struktūra. Atlikus vietovės želdinių analizę, siūloma šalinti menkaverčius medžius, kurie nei dendrologinės, nei estetinės, nei funkcinės vertės nebeturi. Siūlomi palikti medžiai turintys gerai išsivysčiusią lają, sveikus kamienus. Prie tokių priskiriami vardiniai qžuolai, pasodinti rašto atgavimo 25-mečiui. Ažuolų augimo erdvėje pastarųjų lajos turi dominuoti. Šalinamos visos liepos augančios šalia jų, palei gatvę. Aikštės pietvakarinėje dalyje augančios liepos ir klevai paliekami su gerai išsivysčiusiomis

lajomis. Visos Dygiosios eglės, visos karpomos gyvatvorės, padrikai augantys medžiai ir krūmai siūlomi šalinti. Po visais medžiais paliekamas įvairaus ploto dirvožemis, kuriame medžių šaknys galėtų laisvai vystytis ir augti. Paliekami ir kai kurie laisvai augantys medžiai su gerai išsivysčiusiomis lajomis (žr. brėžinį). Aikštės prieigose augantys želdiniai įvertinti atsižvelgiant į jų gyvybingumo laipsnį, jų gebėjimą išlaikyti estetines savybes, ilgaamžiškumą. Vasario 16-osios, Tilžės, Varpo gatvėse augantys medžiai galėtų būti išsaugoti. Bet prieš tai, pasikvietus arboristus, siūloma juos išgenėti, suformuoti lajas. Aikštės prieigose, žaliose jungtyse augantys medžiai paliekami. Vertingiems paliekamiems, želdiniams turėtų būti numatytos želdinių priežiūros programos. Šiai dienai visi želdiniai neprižiūrėti. Todėl yra menkaverčiai, nykstantys. Naujai projektuojami želdiniai kai kuriose vietose atsodinami.

Projektuojami želdiniai, įvertinus saugotinus želdinus, formuojami naujai sukuriant atskirojo želdyno daugiamečių žolinių augalų bendrijas, kurios apsupa visą projektuojamą želdyną iš pietvakarinės pusės. Projektuojamoje erdvėje nėra vejų: jų vietoje daugiamečių žolės (dekoratyvios). Tai ažūriškos, kintančių spalvų sezonų kaitoje augalų grupės, tam tikrose vietose išaugančios į vertikalias žalias (gali būti ir žydinčios) plokštumas iš lianų. *Žydingais medžiais* formuojama aikštės šiaurės rytinė dalis ir intarpai žaliose jungtyse. Vasarą kaip spalvingiausio sezono metu siūlomi *daugiamečių žolinių augalų* plotai, nuvilnija per visas polifunkcines erdves. Spalvų ir formų kaita gyvuoja iki vėlyvo rudens. Sukuriama terpė drugeliams gyventi. Kai kurie daugiamečiai žoliniai augalai išlaiko dekoratyvumą 12 mėnesių. Todėl jų dekoratyvumas išlieka ir žiemos laikotarpiui. Gamta kviečiama į miesto erdves. Miesto centrinės dalies ir aikštės erdvių polifunkcinei sąrangai modeliuoti polifunkcinio pastato pietvakariniai fasadai, siūlomi dekoruoti *žydingų lianų* plokštumomis, panaudojant šiuolaikines ekologines inovacijas. Žydingų plokštumų elementas erdvėje suteikia mažoms polifunkcinėms zonoms gyvybingumo, numato sezoniškumo kaitos įvairovę, neatima labai vertingos jos dalies iš viešosios erdvės.

Želdinių asortimentas parenkamas atsižvelgiant į Šiaulių rajone augančių augalų (medžių, krūmų, daugiamečių žolinių augalų, lianų) rūšis, įvertinus vietovės identitetą. Vienoje iš pasirinktų erdvių galimas kvapusis sodas.

Susisiekimo ir transporto sistema.

Siekiant suformuoti vientisą aikštės vaizdą motorizuoto eismo gatvės suplanuotos nepilno žiedo principu aplink aikštę. Tilžės gatvės atkarpa aikštės teritorijoje nukreipiama tuneliu, taip apsaugant aikštės lankytojus nuo transporto srautų ir jų keliamos taršos bei triukšmo. Aušros alėjos atkarpa nuo Varpo g. iki Tilžės gatvės siūloma patraukti arčiau Šiaulių valstybinės kolegijos.

Viešojo transporto maršrutai šiuo metu kursuojantys Aušros alėja, po aikštės rekonstrukcijos bus nukreipti Varpo ir Vytauto gatvėmis, kur Tilžės gatvėje įsilies į dabartinį savo maršrutą. Geresniam aikštės pasiekimui viešuoju transportu numatyta viena papildoma stotelė Varpo gatvėje priešais aikštę. Centro stotelė patraukiama į Tilžės tunelio pabaigą. Viešojo transporto keleiviams nauja infrastruktūra palengvins pagrindinės miesto aikštės pasiekiamumą, tuo pačiu viešojo transporto priemonės nekirs pačios aikštės teritorijos taip bus pagerintos sąlygos pėstiesiems ir dviratiniams užtikrinant darnesnę susisiekimo sistemos

funkcionavimą. Po rekonstrukcijos sumažės automobilių stovėjimo vietų aikštėje ir jos prieigose, bet statyti automobilius gyventojams ir miesto svečiams bus pasiūlyta požeminėje 400 vietų aikštelėje, taip padidinant eismo saugą ir judėjimo galimybes nemotorizuotiems eismo dalyviams. Turistų grupių aptarnavimui bus pasiūlyta suformuoti 4 vietų autobusų antžeminė stovėjimo aikštelė.

Rekonstruojant aikštę bus suformuotos naujos dviračių takų jungtys padėsiančios dviratininkams tiek pasiekti aikštę, tiek sujungti aikštės prieigose esančius dviračių takus į vientisą sistemą.

Dangos bus pasirinktos taip, kad spalvomis bei faktūromis būtų sukurta aiškiai suvokiama kompozicija, išskirianti važiuojamąsias gatvių dalis, šaligatvius, dviračių takus bei reprezentacinę centrinę aikštės dalį.

Aikštės gatvių atkarpų sutvarkymas, apšvietimo įrengimas, pagrindinių srautų nukreipimas tuneliu, stovėjimo aikštelių sutvarkymas, pėsčiųjų ir dviračių takų įrengimas, kitos susisiekimo infrastruktūros sutvarkymas padarys Prisikėlimo aikštę lengviau pasiekiamą ir patrauklesnę miesto gyventojams ir svečiams.